

# „New Ways of War“

Tom Wintringham, autor několika knih o vojenských problémech a přispívatel časopisů „Picture Post“ a „Daily Mirror“ účastnil se v letech 1914–1918 světové války s BEF, byl velitelem anglického praporu v Mezinárodní brigádě ve španělské občanské válce. Jeho kniha „New Ways of War“ je výsledkem všech jeho zkušeností vojenských, hlavně pak těch, jež získal ve Španělsku.

Klasická koncepce vedení války byla poražena novým způsobem vedení války, jak vede válku německý hlavní štáb. Takový způsob musíme si po určitých menších opravách osvojit a také novou organizací jednotek umožnit velitelům správné vedení války. Základní důležitou podmínkou je správné, jasné myšlení, nejen ve věcech čistě odborných, ale i v politických problémech.

Zabývá se pak hlubokou infiltrací. Armáda neudeří jako pěst, ale nastrčí před sebe ruku s roztaženými prsty, jež jsou na konci ozbrojeny pancéřem. A každý prst, najde-li slabé místo, vniká hluboko do nepřítele, bez ohledu na svého souseda.

Iniciativa mladšího důstojníka, poddůstojníka a vojína je velmi cenným příspěvkem pro velitele a i pro zdar celé operace. Proto je nutno iniciativu pěstovat při každé příležitosti. Autor je naprosto rozhodným odpůrcem ztrnulého drilu a bezúčelného „cvičení pro cvičení“ na kasárenských dvorech.

Družstvo se svým velitelem se stává taktickou jednotkou pěchoty, právě tak jak ve svých pamětech o tom píše gen. Ludendorff. Za časů Napoleona taktickou

jednotkou byl sbor a divise, velmi vzácně prapor. Ve válce 1870 brigáda nebo prapor, velmi zřídka rota.

Zmiňuje se také o tom, jak na jaře 1918, po ročním výcviku v novém infiltračním způsobu boje, utočila německá pěchota a dobyla tímto způsobem mnoha úspěchů, při čemž velickou úlohu hrála právě iniciativa velitelů malých jednotek.

Taktika infiltrace není zdaleka jenom otázkou materiální nebo speciálního vybavení. Je to hlavně výcvik, morálka, organizace a vedení.

Srovnáním různých výňatků z anglických předpisů dokazuje autor nutnost revize mnoha názorů dosud úředně platných. Dále se zabývá způsobem jak byl doplňován důstojnický sbor a jak by tomu asi mělo být v budoucnosti.

Je velkým skeptikem o použití bodáku v boji a přimlouvá se za to, aby bodák byl odstraněn. Poukazuje na to, že dnes vlastně se voják bodákem na nepřítele nedostane.

Zabývá se také politickým vzděláním armády a tvrdí, že morálka a politické uvědomění jsou zbraněmi bez nichž není možno vésti válku. Je cennější než mnohé jiné zbraně. Uvádí na příkladech jak lid, vědomý si toho proč a zač bojuje, dovedl uhájiti svou zem proti nepříteli daleko silnějším. Přimlouvá se za zavedení nových směrů ve výchově armády, za demokratisaci.

Knihu doporučuji a přinese každému, kdo hledá ve spleti dnešních poměrů vodítko, mnoho dobrých poznatků. Vyšla ve sbírce „Penguin Special“.

Škpt. gšt. V.